Höften.

"Høsten er vel stor, men Arbejderne faa. Bed derfor Høstens Herre, at han uddriver Arbejdere i sin Høst." Math. 9:37, 38. "Der skal være Glæde for Guds Engle over een Synder, som omvender sig." Luk. 15:10.

Et Ord fra Danmark om Sabbaten.

M. A. Sommer, som i de sidste tyve Aar har virket meget for at udbrede Herrens Ord i Danmark, skriver et Stykke om Sabbaten i sit Blad, "Indsvelse i Christendommen," No. 5, 1875, hvoraf vi her anforer et kort Udtog:—

"Det Bud, som bod at arbeide i sex Dage og hvile paa den syvende, gaar tilbage til Skabelsens Historie, og da Menneskeslægten blev givet Loven paa Sinai Bjerg, gjentoges det i det tredie Bud: Kom Sabbaten ihu, at du holder den hellig. Kristus ophævede lige saa lidt dette Bud som noget andet. Vi maa endnu ikke slaa ihjel, eller bedrive Hor, eller stjæle, eller sige falsk Vidnesbyrd, det vil sige, hvis vi er almindelige Mennesker og ikke Konger og Præster; thi disse kan jo handle og vandle, som de lyster, uden at det ansees for Synd, hvad de gjor, da de jo er hellige, ukrænkelige og ansvarsfri, ikke at tale om Paven og hele hans Slæng af Geistlige, der er ufeilbare og hellige Væsener; men er vi almindelige Mennesker uden saadanne Forrettigheder, saa har vi ikke Lov til at overtræde end det mindste Bud af Loven.

"Hvorledes er nu Sabbaten bleven forandret til den første Dag istedetfor den syvende? Det er sket ved Pavevælden, der har forandret al Guds Lov og sat dens egen istedet. I det Nye Testamente findes der ikke en Tøddel om, at Kristus eller Apostlerne har budet Menneskene at forandre Sabbatsloven i denne Retning, og de, som holder den første Dag i Ugen for Sabbat istedetfor den syvende, de dyrker Gud forgjeves, thi de gaar efter Lærdomme, som er Menneskebud. Math. 15:9.

"I Amerika og flere Steder i Europa findes en kristelig Sekt, som kaldes Adventister. Disse stræber meget for, at Sabbaten atter kunde blive holdt den syvende Dag, og ethvert Guds Barn, som ønsker, at Guds Ord og hans Befalinger maa blive overholdte, kan ikke andet end glæde sig derover. . . . . For at Guds Børn ikke skulde skikke sig lige med Verden og Intet have tilfælles med Verden, der ligger i det Onde, vilde det være mig en Glæde, at deres Hvilebag var efter Guds Lov og Befaling og ikke efter Verdens Skik. Lad Verden beholde sin Syndedag eller, som de har kaldt den, Søndag for sig selv til deri at øve al Slags Ugudelighed og Afgudsdyrkelse, men lad Guds Børn, af hvad Slags de end er, i dette som i alt Andet, ikke røre noget Urent, men gaa ud fra Verden, dens Fester, Sabbater, Høitider og Syndevaner og vise, at de har Agtelse og Respekt for Guds Ord og Lov."

Vi har tillige erholdt et Brev fra Br. Sommer, hvoraf vi tillader os at anføre nogle Stykker:—

"Kjære Broder i Herren: Naade være med dig og Fred fra Gud vor Fader og den Herre Jesus Kristus. Amen. Jeg kan ikke fuldt takke dig for din Godhed, at du sender mig Advent Tidende hver Maaned. Den bliver læst af mig og mit Hus og af mange Venner i min Kreds med stor Glæde, og det begynder nu saa smaat at dages her i Danmark. De fleste af mine Venner og Troesfæller har faaet Øinene op for Herrens snare Gjenkomst, og ligesom du vel har erfaret af mit Blad, "Indsvelse i Christendommen," der i forrige Aargang havde ti Afhandlinger om Herrens Gjenkomst, saaledes forkynder jeg det ogsaa stadig i Forsamlingerne. Vi har ogsaa Syn for, at den syvende Dag er Herrens Sabbat, og at de, som holder den første Dag i Ugen som Sabbat, gaar efter Menneskebud og dyrker Gud forgjeves, idet de tilsidesætter Guds Bud for deres Skiks Skyld. Nu vilde det glæde os meget at faa fuldstændig Underretning om Adventisternes Lære. . . . .

"Dog er jeg maasse den eneste Prædikant i Danmark, som staar Adventisterne saa nær, og som i mange Aar har forkyndt Herrens Gjenkomst; men de fleste religiøse Folk, jeg taler med, overalt her i Jylland har dog Troen paa, at Herrens Dag er nær, da han vil komme i Kraft og Herlighed og underlægge sig Fyrstendømmer og Magter. Det vilde være overordentlig godt, hvis der kunde sendes nogle Prædikanter herover at forkynde Adventisternes Lære og udsprede en Del af deres Skrifter; thi her er mange troende Sjæle, som er beredte til at annamme Budskabet og rette sig efter Herrens Aabenbaring. . . . .

"Vil du bringe mine Venner, hvor du træffer dem, min kjærligste Hilsen og sige dem, at de endelig maa tage det alvorligt med Beredelsen for Herrens Gjenkomst; thi Alting tyder paa, at Trængslerne staar for Døren, og Herren har Kasteskovlen i sin Haand og vil rense sin Lo.

"Iblandt Baptisterne her i Danmark hersker et stort Nøre angaaende Sabbatsbudet. Medlemmerne i Menigheden er næsten alle for den syvende Dag til Sabbat, men Lærerne holder igjen og vil ikke bøie sig for Sandheden for ikke at blive adskilte fra de udenlandske Baptister. . . . .

"Lev vel, elskede Broder. Skjønt ubekjendt er vi dog bekjendte. Herren styrke dig i at holde fast ved Naaden og Retfærdigheden i Kristus formedelst Troen og give dig Kraft til at tale med Myndighed til Sjælenes Opvækkelse og Omvendelse, Tro og Helliggjørelse. Herren være takket for det Lys, som vi i vore Dage har modtaget, og han give os Naade til at aagre med det betroede Pund. Jeg forbliver i Kristi Kjærlighed din altid hengivne Broder, M. A. Sommer.

Det glæder os meget at erfare, at Sandhedens Lys ogsaa begynder at opgaa for Nogle i vort Fædreland. Vor inderlige Bøn til Gud er, at ogsaa der Mange maatte blive helligede i Sandheden, annamme det sidste Naadens Budskab og saaledes finde et Skjulested paa Herrens den store Dag og en rigelig Indgang i vor Herres og Frelsers, Jesu Kristi, evige Rige.—Red.

Missionen i Preu

Br. J. N. Andrews skrive
sen, den 7de Marts:—

Da vi først kom til Elbe
tolv Dage. Vi holdt For
undertiden to Gange om
varer længe, efterdi vi brug
ler paa Engelsk, og Br. Ert
oversætter paa Tydsk, Se
Vore Møder har været høi
og Guds Aand har været
Hjerterne.

Den sjette Dag reiste vi
Grændsen paa Holland, h
holdere bor. Her holdt
Nogle Baptister var tilstede
resserede i at høre og tale
saa at jeg holdt to Foredrag
Deres Formand takkede, for
og sagde, at jeg havde talet

Derefter holdt vi atter
Elberfeld for et stort Antal
hørere. Herren gav Naad
omendskjønt Mange maatte
rede længe, syntes dog Inge

Efter Forsamlingen fik jeg
af Statskirkens Geistlige, en
De havde lyttet til min Tale
med mig. Biskoppen kund
sagde, at han ønskede at vide
med vor Mission. Jeg sag
hans Spørgsmaal med stor
bar kommen til Europa for a
Gjenkomst til denne Jord, o
om Herrens Sabbat, som
havde nedtraadt. Han svar
og Schweitz er en stor Fore
som beskjæftiger sig med at s
at de er i Almindelighed enig
me maa være nær. Han
Medlem af denne Forening.

Derpaa gav jeg ham en n
Sabbatssagens Fremgang i
Værks Natur. Han sagde,
Sabbaten, saa burde vi og
Høitider. Jeg svarede, at v
ralske Lovs Gyldighed, men
og spurgte, om han ikke gjor
han ikke troede og lærte, at
og adlyde de ti Bud. Han
tilføiede, at naar vi holdt fas
fætning, saa ledte den os, so